

[Jørgen Jensen.]

ren. Jeg er hovedbestyrelsesmedlem i Dansk Metalarbejderforbund. Jeg er valgt medlem af stemmeudvalget. Jeg kender endnu ikke de stemmetal, som statsministeren kender. Er det AIC, der har haft fingrene nede i kassen og fået dem at vide? Det kunne være meget interessant at få frem, hvor man har dem fra. Jeg ved i hvert fald, at vi i metalarbejderforbundet med beklagelse har måttet konsilere, at den nye afstemningsform, vi har anvendt, er alle, også socialdemokraterne, enige om vi må ændre på, bl. a. afstemningsformen i København var den, at medlemmerne skulle skrive på, hvis de ville, fra hvilken afdeling de var. Jeg var med ved optællingen, og da kunne vi ikke fordele det nøjagtigt på afdelingerne, fordi der var mindst 10 pct. i København, som ikke havde oplyst, hvor de kom fra. Det betød også, at man kun, hvis vi endelig på postadressen kunne se, hvor brevet kom fra, kunne sige, at det var fra København, men ikke fra hvilken af de 15 afdelinger i København. Derfor ved jeg ikke, hvordan stemmetallene er fordelt i hr. Ole Henriksens afdeling, men jeg synes, det er groft, at en statsminister er mere vidende på dette område, end vi andre er. Så kan man, som man så smukt har gjort det fra socialdemokratiets side, tale om i AIC og Aktuelt, hvad der sker i sømandsforbundet. Jeg er altså lidt vidende om nu, at der også er kræfter i statsministerens parti, som ikke undser sig for at have fingrene nede, hvor de ikke skal have dem, i hvert fald på tidspunkter, hvor oplysningerne ikke er tilgængelige.

Og så må jeg i øvrigt vedrørende afstemningen i metalarbejderforbundet, hvor der er stemt ja fra så mange, som der er, erindre om, at stemmeprocenten ikke er så høj, men jeg kan da godt oplyse, at det, der skete, var, at der blev lagt et stærkt pres fra hr. Paulus Andersen, som jo har nær tilknytning til socialdemokratiet. Jeg har hans tale her, og det, han sagde, det var:

»Det er vigtigt, at vi nu får dette mæglingsforslag godkendt hos vore medlemmer. Bliver det et nej til mæglingsforslaget, risikerer vi, at arbejdsgivernes ønske om et direkte politisk indgreb bliver en realitet. Jeg frygter et sådant politisk indgreb, idet det helt klart for mig at se vil medføre, at folketinget i så fald vil følge arbejdsgivernes ønske om nedskæringer, herunder at løfteparagraffen suspenderes.«

Jeg har talt om, hvad der er sket med løfte-

paragraffen, og jeg må ærlig talt erkende, at Paulus Andersen fik ret. Det ændrer ikke ved min stilling. Men jeg kan også sige, at det, han sagde her, blev sendt ud til medlemmerne, inden de stemte, og det, der også skete i metalarbejderforbundet var, at man sendte stemmesedlerne ud, før spørgsmålet, som det skal efter forligsmandsloven, var behandlet på generalforsamlingerne og forelagt medlemmerne. Man havde da denne udtalelse til grundlag for afstemningen.

Jeg ønsker ikke at trække noget sådant frem, men skal vi ned på det plan, kan vi godt. Det, jeg godt vil understrege, er, som jeg har sagt tidligere, at det, det drejer sig om her, er at gå imod indkomstpoltik, at gå imod augustforliget, at gå imod, at man griber ind over for fagbevægelsens ret til frit at forhandle, og også til at gøre op internt, hvad der er af den slags problemer som her. Men det er åbenbart svært, også når socialdemokratiet skal bruge sådanne midler for at skjule, at de nok taler om frie forhandlinger og frie fagforeninger, men gør alt, hvad de kan, for at knægte begge dele.

Niels Helveg Petersen (RV):

Der har som bekendt på intet tidspunkt været tvivl om det radikale venstres holdning til det forslag, som her er til anden behandling. Vi mener, at det var et rigtigt skridt at ophøre forslaget til lov ud fra en lang række synspunkter. Uden dette ville vi med sikkerhed være ringere stillet, end vi ellers vil være.

Men jeg vil alligevel godt benytte lejligheden nu, hvor diskussionen måske er kommet en smule høj op, til at advare regeringen. Det var, som om der både i økonomiministerens tale og måske især i statsministerens tale var en undertone af, at med dette havde man virkelig løst vore økonomiske problemer. Vi har ydet et bidrag til det, men det er langt fra en løsning. Selv under de mest optimistiske forudsætninger med hensyn til, hvorledes dette mæglingsforslags ophøjelse til lov vil virke, vil vi fortsat stå med en lang række meget alvorlige økonomiske problemer. Det gælder bl. a. ledigheden. Der er ingen udsigt til nogen øjeblikkelig bedring i ledigheden i løbet af dette år. Det gælder med hensyn til betalingsbalancen, som hele tiden har tegnet alvorligt, og som efter devalueringen nu yderligere er blevet forringet.

Jeg forstår godt glæden ved, at man har sikret arbejdsro på arbejdsmarkedet i 2 år. Vi